

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 973/2022
21.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Вићентија Даријевића, Жељане Станић, Марине Миленковић и Јелене Пирић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 63/21 од 03.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 427/22 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Вићентија Даријевића, Жељане Станић, Марине Миленковић и Јелене Пирић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 63/21 од 03.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 427/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 63/21 од 03.03.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и седам месеци и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка. Заступник оштећеног детета и законски наследници покојног су упућени на парницу ради остваривања имовинскопраног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 427/22 од 08.06.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Зрењанину К 63/21 од 03.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокати Вићентије Даријевића, Жељана Станић, Марина Миленковић и Јелена Пирић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 427/22 од 08.06.2022. године и окривљеног осуди на блажу кривичну санкцију или му изрекне васпитну меру, као и да одложи извршење правноснажне пресуде у складу да чланом 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Наиме, малолетни сведок ББ је пред ВЈТ у Зрењанину дана 21.01.2021. године, испитан без учешћа стручних лица и њиховог претходног мишљења да ли је способан да схвати значај процесних упозорења која су му саопштена пре испитивања, као и значај евентуалних непоступања по њима. С обзиром на наведено, према наводима захтева, реч је о незаконито прибављеном доказу на којем се предметна пресуда не може заснивати. У захтеву нису наведене законске норме по којима је доказ сам по себи незаконит или супротно којима је прибављен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Малолетни сведок ББ је дана 21.01.2021. године према записнику сачињеном у ВЈТ испитан као сведок у присуству законског заступника – мајке, сагласно одредби члана 92. став 1. ЗКП којом је одређено да свако лице које може да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења има способност сведочења.

Орган поступка процењује да ли лице, у овом својству малолетник, може да пренесе обавештење о чињеницама које се утврђују у поступку. С обзиром да записник о испитивању малолетног сведока не садржи податке о чињеницама које би евентуално могле да компромитују општу способност малолетника да буде сведок, односно које би побудиле сумњу у способност сведока да пренесе своја сазнања и опажања, у ком случају суд може одредити психијатријско вештачење сведока, сходно члану 131. став 2. ЗКП, неосновано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је исказ малолетног сведока ББ доказ незаконито прибављен, на коме се не може заснивати пресуда.

Поред наведеног у поднетом захтеву истиче се и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП наводећи да је одлуком о кривичној санкцији повређен закон из разлога што суд у конкретном случају није применио одредбу члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и изрекао му неку од мера предвиђених тим законом, имајући у виду да је окривљени у време доношења првостепене пресуде имао навршених свега 19. година.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби бранилаца окривљеног АА били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Новом Саду које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину К 63/21 од 03.03.2022. године. Другостепено веће Апелационог суда у Новом Саду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 7 у последњем пасусу и страни 8 у првом и другом пасусу другостепене пресуде Кж1 427/22 од 08.06.2022. изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У преосталом делу захтева се наводи да суд није ценио као нарочито олакшавајућу околност да је окривљени млађе пунолетно лице и није ублажио казну у складу са законом, на који начин се истиче повреда члана 441. став 1. ЗКП, која повреда не представља законом дозвољен разлог, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те стога од стране Врховног касационог суда није ни разматрана.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Вићентија Даријевића, Жељане Станић, Марине Миленковић и Јелене Пирић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић